

Samarbejdsforpligtelserne beskrives mere detaljeret i stk. 4, hvorefter staterne gennem de internationale kompetente organisationer eller ved en diplomatisk konference skal fastsætte globale og regionale regler m.v. til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet fra landbaserede kilder.

I stk. 5 indskræpes, at de i artiklen omhandlede love m.v. skal omfatte sådanne, som har til formål at formindske udledning af giftige, skadelige eller ødelæggende stoffer, særligt de ikke-nedbrydelige.

Til artikel 208:

Artiklen vedrører forurening fra havbundsaktiviteter under national jurisdiktion, dvs. i praksis off-shore industrien. Kyststaterne forpligtes til at udstede love m.v. til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra havbundsaktiviteter, kunstige øer, installationer m.v. under deres jurisdiktion, som omhandlet i artiklerne 60 og 80, jf. artiklens stk.1. Artiklen er i øvrigt stort set bygget op som artikel 207. Stk. 2 vedrører de »andre foranstaltninger«, stk. 3 et krav om, at national lovgivning skal leve op til internationale regler m.v. Stk. 4 indeholder en regional samordningsforpligtelse, og stk. 5 pligten til vedtagelse af internationale forskrifter m.v.

Til artikel 209:

Artiklen omhandler særlig forurening fra aktiviteter i Området. Stk.1 foreskriver fastsættelse af internationale regler i overensstemmelse med Kapitel XI i så henseende. De pågældende forskrifter forventes udarbejdet af Den internationale Havbundsmyndighed, jf. artikel 145. Stk. 2 pålægger staterne, særligt i egenkab af flagstater, at lovgive for fartøjer m.v., som er underlagt deres myndighed. Kravene i den nationale lovgivning skal svare til standarden i de internationale forskrifter ifølge stk. 1.

Til artikel 210:

Artiklen pålægger staterne at lovgive til forebyggelse, begrænsning og kontrol af havforurening ved dumpning (stk. 1). I lighed med de foregående artikler indeholder artikel 210 forskrifter om »andre foranstaltninger« mod forurening (stk.2). Dumpning må ikke finde sted uden tilladelse fra de kompetente myndigheder (stk.3). Stk. 4 omhandler tilvejebringelsen af de relevante internationale regler og forskrifter m.v. Stk. 5 bemyndiger kyststaten til (i overensstemmelse med international ret) at administrere tilladelser m.v. til dumpning, dog sammen med andre stater, der kan blive ugunstigt berørt af dumpningen. Stk. 6 kræver

samme standard af den nationale lovgivning som af de globale regler og normer.

Til artikel 211:

Artiklen omhandler forurening fra fartøjer. Stk. 1 pålægger staterne at tilvejebringe det i denne henseende nødvendige internationale regelsæt og at vedtage rutesystemer, der mindsker risikoen for søulykker, der kan medføre forurening af havmiljøet og kystlinien. Stk. 2 beskriver staternes forpligtelse til som flagstater at lovgive for deres fartøjer med henblik på forebyggelse, kontrol og begrænsning af havforurening fra disse fartøjer. Lovgivningen skal også i dette tilfælde mindst svare til de internationalt fastsatte regler og normer. Stk. 3 bekræfter staternes ret til at stille betingelser for fremmede fartøjers adgang til deres havne, i indre farvande og off-shore terminaler. Disse betingelser skal offentliggøres og meddeles den kompetente internationale organisation, dvs. IMO. Samordning mellem kyststater i så henseende skal ligeledes meddeles. Endvidere forpligter stk. 3 enhver stat til at pålægge kaptajnen på et fartøj under dens flag, såfremt fartøjet befinder sig på søterritoriet til en deltagerstat i en sådan samordning, efter anmodning fra denne stat at oplyse, om fartøjet er på vej til en anden deltagerstat i samordningen i den samme region og i givet fald angive, hvorvidt fartøjet opfylder betingelserne for adgang til denne stats havne. Bestemmelsen berører dog ikke udøvelsen af retten til uskadelig passage eller kyststatens ret til beskyttelse efter artikel 25, stk. 2.

Stk.4 hjemler kyststaterne adgang til at lovgive med virkning for søterritoriet til forebyggelse, begrænsning og kontrol af havforurening fra fremmede fartøjer, herunder fartøjer i uskadelig passage. Denne lovgivning må dog ikke hindre den uskadelige passage, jfr. kapitel II (artikel 17-32).

Stk. 5 hjemler tilsvarende kyststaterne adgang til at lovgive for deres eksklusive økonomiske zoner i overensstemmelse med og til gennemførelse af almindeligt accepterede internationalt vedtagne regler m.v. med henblik på håndhævelse (jfr. artikel 217-222) og til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra fartøjer.

Stk. 6 omhandler særlige områder, der kræver mere vidtgående beskyttelsesforanstaltninger. Kyststaten kan gennemføre sådanne under iagttagelse af de i bestemmelsen omhandlede procedurer, herunder særlig konsultationsprocedurer med andre berørte stater og den internationale søfartsorganisation.

Stk. 7 præciserer, at de i artiklen nævnte internationale regler og normer bl.a. skal omfatte sådanne, som